

Arrest

nr. 124 525 van 22 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 6 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 november 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. CARPELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 15 januari 2013 een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als EU-werknemer in loondienst of werkzoekende (bijlage 19).

1.2. De burgemeester van de gemeente Kapellen trof op 2 mei 2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) waarbij aan verzoeker een bijkomende termijn van een maand werd verleend om de vereiste documenten over te maken.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 29 juli 2013 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 7 oktober 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, § 2, 2e lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 16.01.2013 werd ingediend door:

Naam:(...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Geboortedatum: (...)

Verblijvende te (...)

Om volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

De heer D.(...), G.(...) R.(...) diende op 16.01.2013 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als werknemer / werkzoekende. Hij legde ter staving van die aanvraag een inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij de VDAB voor. Gezien het dossier onvolledig was, werd er op 10.06.2013 een bijlage 20 ZB betekend. Nadien legde betrokkene een nieuw inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij de VDAB voor, een bewijs van ziekteverzekering met overzicht van tegemoetkomingen en een entertainment agreement met Proyectos FB SL te Spanje. Uit deze bewijsstukken kunnen we afleiden dat betrokkene van 01.08.2013 tot 01.11.2013 zal tewerkgesteld worden in het hotelcircuit in Spanje als muzikant.

Bij gebrek aan huidige tewerkstelling in België kan betrokkene het verblijfsrecht als werknemer niet bekomen (art.50 §2 1° < van het KB van 08/10/1981). V, s '

Als werkzoekende dient betrokkene, overeenkomstig art. 50, §2, 3° (KB 08.10.1981) ten eerste aan te tonen dat hij ingeschreven is bij de vdab of gesolliciteerd heeft en ten tweede dient hij te bewijzen dat hij een reële kans maakt op tewerkstelling op de Belgische arbeidsmarkt. Betrokkene toont wel aan te voldoen aan de eerste voorwaarde maar hij maakt niet aannemelijk een reële kans te maken op tewerkstelling op de Belgische arbeidsmarkt. Bij gebrek aan concrete bewijzen, dient te worden vastgesteld dat hij niet in aanmerking komt voor de inschrijving als werkzoekende.

Betrokkene heeft wel een contract voorgelegd, maar dit betreft een contract in Spanje. Gezien de economische activiteit plaatsvindt in het buitenland, dient betrokkene dus eerder als beschikker over voldoende bestaansmiddelen te worden beschouwd.

Als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, moet betrokkene aantonen dat hij voldoende inkomsten heeft om te voorkomen dat hij ten laste zal komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Deze bestaansmiddelen moeten, overeenkomstig art. 40 §4, tweede lid van de wet van 15.12.1980, minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van die bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waarbij onder meer de aard en de regelmaat van de inkomsten.

Betrokkene voldoet niet aan deze voorwaarden gezien hij nog niet aan de slag is in Spanje (contract gaat in vanaf 01/08/2013) en hij bijgevolg ook nog geen inkomsten uit deze tewerkstelling in het buitenland kan verwerven. Daarenboven is het niet duidelijk of de inkomsten die hij hieruit zal verwerven ('fee' die vermeld wordt in het contract) een nettobedrag is dat uitgekeerd zal worden. Bovendien is de regelmaat van de inkomsten onvoldoende gegarandeerd. De tewerkstelling in Spanje loopt af op 01/11/2013. Over welke inkomsten betrokkene hierna zal beschikken wordt niet aangetoond.

Gezien al deze elementen in het dossier, kan het verblijfsrecht niet toegestaan worden.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker maakte op 26 februari 2014 per aangetekend schrijven een synthesesamenvatting over. De elektronische versie van deze synthesesamenvatting, conform (het nieuwe) artikel 39/81, achtste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), werd niet opgemaakt in één van de formaten die voorzien werden in artikel 3, §3, 3° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: PR RvV), met name in het formaat 'Portable Document Format Archivable (.pdf/A)' of in het formaat 'OpenDocumentText'(.odt). Artikel 39/81, achtste lid van de vreemdelingenwet legt de sanctie vast voor een niet "op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze" overgemaakte elektronische synthesesamenvatting:

“Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de synthesesmemorie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een synthesesmemorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden. (...)”

2.2. In overeenstemming met de hierboven weergegeven bepaling dient de synthesesmemorie niet-ontvankelijk te worden verklaard waardoor de Raad de zaak zal beoordelen op basis van het gedinginleidend verzoekschrift.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep bij gebrek aan een ontvankelijk middel in het verzoekschrift.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn inleidend verzoekschrift beperkt tot een feitelijke uiteenzetting. Ter terechtzitting verduidelijkt verzoekers raadsman dat hij de schending van de motiveringsplicht wenst aan te voeren omdat hij het oneens is met de bestreden beslissing omdat geen rekening zou zijn gehouden met de elementen die hij als bijlage bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig *“middel”* voert verzoeker het volgende aan:

“De beslissing tot weigering van het verblijfsrecht werd genomen ingevolge toepassing van art. 50, § 2, 1° van het KB van 8 oktober 1981, en daarvan werd aan verzoeker kennis gegeven op 7 oktober 2013. Verzoeker legt thans een arbeidsovereenkomst voor, afgesloten op 2 november 2013, en daaruit blijkt dat hij als werknemer in dienst getreden is van de BVBA BANAN, met zetel gevestigd te 2040 Berendrecht, Zandweg 2, KBO nummer 0836.738.430 (stuk 1).

Verzoeker ressorteert onder het toepassingsgebied van paritair comité nummer 302, en zijn bruto uurloon bedraagt € 14,0096, zodat zijn inkomsten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend, overeenkomstig art. 40 § 4 van de wet van 15 december 1980 (ibidem).

Ten overvoede voegt verzoeker daaraan toe dat hij geboren is in België, er steeds geeft gewoond, en beschikt over een bewijs van ziekteverzekering bij het Onafhankelijk Ziekenfonds (stuk 2).

De stukken tot staving van huidig verzoekschrift, waarover verzoeker beschikt, worden hieraan toegevoegd.”

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn *“middel”* in wezen de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht.

4.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

4.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 51, §2, 2de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze bepaling luidt als volgt:

“Indien de Minister of zijn gemachtigde aan de burger van de Unie niet het verblijfsrecht toekent, weigert hij de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten. De burgemeester of zijn gemachtigde betekent beide beslissingen door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.”

4.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn aanvraag van een verklaring van inschrijving aanvankelijk zijn paspoort neerlegde en een inschrijvingsbewijs bij de VDAB.

Nadat hem de in punt 1.2 vermelde beslissing werd betekend, legde verzoeker een nieuwe VDAB-inschrijving, een 'entertainment agreement' met Proyectos FB om van 1 augustus 2013 tot 1 november 2013 in verschillende hotels in Spanje optredens te voorzien en een bewijs van de ziekteverzekering neer.

4.6. In de bestreden beslissing werd op basis van de documenten die verzoeker had neergelegd besloten dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor erkenning van een recht op verblijf als werknemer aangezien er geen sprake was van een tewerkstelling in België. Verder werd geoordeeld dat verzoeker als werkzoekende kon worden beschouwd op grond van zijn inschrijving bij de VDAB omdat hij wegens een *"gebrek aan concrete bewijzen"* *"niet aannemelijk (maakt) een reële kans te maken op tewerkstelling op de Belgische arbeidsmarkt"*. Tenslotte wordt in de beslissing overwogen dat verzoeker zijn verblijf evenmin erkend kan zien als beschikker van voldoende middelen van bestaan *"gezien hij nog niet aan de slag is in Spanje (contract gaat in vanaf 01/08/2013) en hij bijgevolg ook nog geen inkomsten uit deze tewerkstelling in het buitenland kan verwerven. Daarenboven is het niet duidelijk of de inkomsten die hij hieruit zal verwerven ('fee' die vermeld wordt in het contract) een nettobedrag is dat uitgekeerd zal worden. Bovendien is de regelmaat van de inkomsten onvoldoende gegarandeerd. De tewerkstelling in Spanje loopt af op 01/11/2013 Over welke inkomsten betrokkene hierna zal beschikken wordt niet aangetoond."* De gemachtigde van de staatssecretaris weigerde op rechtsgeldige wijze het verblijf van meer dan drie maanden in hoofde van verzoeker.

4.7. Verzoeker verwijst in zijn kritiek naar de stukken die hij als bijlage bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd (verzoekschrift, bijlagen 1 en 2). Deze hebben betrekking op zijn tewerkstelling sedert 2 november 2013 en zijn aansluiting bij het Onafhankelijk Ziekenfonds van 5 november 2013. Verzoeker slaagt er echter niet in de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen door te verwijzen naar deze documenten, aangezien deze dateren van na de bestreden beslissing en de gemachtigde van de staatssecretaris hiermee onmogelijk rekening kon houden. De Raad kan hierop ook geen acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2982 (c)). Ook het feit dat verzoeker in België geboren is en hier steeds heeft gewoond, doet geen afbreuk aan de overwegingen uit de bestreden beslissing.

4.8. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Er werd geen schending van de motiveringsplicht aangetoond.

Het enig *"middel"* is ongegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN